

Sygn. akt II Ca 524/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2012 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Robert Figurski
Sędziowie:	SO Jolanta Pratkowiecka SO Sabina Ziser (spraw.)
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2012 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa I. G.

przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. w S.

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi

z dnia 31 maja 2012 roku

sygn. akt I C 218/10

I. oddala obie apelacje;

II. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 524/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 maja 2012r. Sąd Rejonowy w Złotoryi zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powódki I. G. kwotę 3.271,80 zł z ustawowymi odsetkami. Oddalił dalej idące powództwo (powódka domagała się zapłaty kwoty 5.919,52 zł) i zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 284,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Jednocześnie nakazał ściągnąć z zasądzzonego powodowi roszczenia na rzecz Skarbu Państwa kwotę 53,55 zł a stronie pozwanej nakazał uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 65,45 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Złotoryi.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że podstawa odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 28 października 2008r. była bezsporna. Kwestionowana była natomiast wysokość należnego powódce odszkodowania w związku ze szkodą całkowitą jej pojazdu. W oparciu o opinię biegłego sądowego Sąd Rejonowy ustalił, że wartość pojazdu powódki przed wypadkiem wynosiła 13.300,00 zł zaś jego wartość po wypadku stanowiła kwotę 2.600zł, tym samym wysokość należnego powódce odszkodowania wyniosła 10.700,00 zł. Skoro strona pozwana na poczet odszkodowania wypłaciła już kwotę 9.500,00 zł to do zasądzenia pozostała kwota 1200 zł. W ocenie Sądu Rejonowego w związku przyczynowym ze zdarzeniem pozostawał koszt wynagrodzenia rzeczoznawcy, który wydał opinię na zlecenie powódki w toku postępowania likwidacyjnego, jej celem było sprawdzenie na ile zostało prawidłowo wyliczone odszkodowanie ustalone przez stronę pozwaną. Sąd zasądził również na rzecz powódki koszty holowania pojazdu w brakującej kwocie 380,64 zł albowiem niezależnie od tego czy zgadzały się z odległością na mapie zostały one poniesione i udokumentowane przez powódkę stosownym rachunkiem oraz potwierdzone zeznaniami świadka.

Orzeczenie o kosztach procesu wydane zostało na podstawie art. 100 kpc przy zastosowaniu zasady stosunkowego ich rozdzielenia. Analogiczną zasadę Sąd przyjął rozliczając brakujące w sprawie wydatki kierując się brzmieniem art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelacje od powyższego wyroku wniosły obie strony.

Powódka nie zgodziła się z wyrokiem w zakresie punktu II i III zarzucając naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 kpc poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego sprawy, w szczególności nie uwzględnienia w całości wyceny prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powódki w zakresie ustalonej wartości pozostałości. Wskazując na powyższe domagała się zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie II poprzez zasądzenie dodatkowo kwoty 2600 zł z ustawowymi odsetkami oraz w punkcie III poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Strona pozwana wniosła apelację od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I wyroku ponad kwotę 2.122,64 zł, tj. co do kwoty 1.150,00 zł oraz w zakresie orzeczenia o kosztach procesu zarzucając naruszenie prawa materialnego art. 361 kc i 363 kc poprzez niewłaściwą ich wykładnię i przyjęcie, że uzasadnione jest żądanie zapłaty odszkodowania w wysokości całości kosztów wynagrodzenia rzeczoznawcy poniesionych przez powódkę, w sytuacji gdy Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego uznał roszczenie powódki za uzasadnione w 32%. Powołała się również na naruszenie prawa procesowego art. 233 par. 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i uznanie, że w normalnym związku przyczynowym ze szkodą pozostaje pełna kwota wynagrodzenia rzeczoznawcy.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz powódki kwoty 2.122,64 zł w miejsce kwoty 3.271,80 zł oraz o zasądzenie na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania za I i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obie apelacje są nieuzasadnione.

Ocena materiału dowodowego przeprowadzona przez Sąd Rejonowy jest prawidłowa, zgodna z obowiązującymi w tej mierze przepisami prawa i Sąd Okręgowy w całości ją aprobuje i podziela. Sąd pierwszej instancji przeprowadził bowiem postępowanie dowodowe w zakresie wnioskowanym przez strony, zgromadzone w toku sprawy dowody poddał wszechstronnej ocenie ustalając stan faktyczny sprawy stanowiący podstawę do rozważań nad stosowaniem przepisów prawa materialnego. Z zebranego materiału dowodowego, wbrew twierdzeniom skarżących, wyciągnął wnioski, które tworzą logiczną i spójną całość. Dowody, które uznał za wiarygodne i na podstawie, których dokonał ustaleń faktycznych wymienione zostały w uzasadnieniu wyroku.

W konsekwencji za niezasadne uznać należy zarzuty zgłoszone przez powódkę odnośnie wysokości przyznanego jej odszkodowania w zakresie szkody całkowitej. Prawidłowo bowiem postąpił Sąd pierwszej instancji wydając swoje rozstrzygnięcie w oparciu o opinię biegłego sądowego K. G. i na jej podstawie ustalił wartość pozostałości pojazdu na

kwotę 2.600,00 zł. Opinia ta została sporządzona w sposób rzetelny i wiarygodny. Zawiera szczegółowe wyliczenia dotyczące ustalenia wartości pojazdu powódki sprzed wypadku i po kolizji oraz wysokość należnego odszkodowania. Wyliczeń tych biegły sądowy dokonał w oparciu o ekspercki system komputerowy (...) Ekspert. Wycena ta uwzględnia rzeczywisty stan pojazdu, zakres uszkodzeń jego podzespołów i wszystkie wynikające stąd czynniki determinujące jego wartość. Słusznie zatem Sąd Rejonowy przyjął za biegłym, że tak ustalona wartość rynkowa pozostałości pojazdu powódki jest najbardziej realną, obiektywną i miarodajną. W tym systemie komputerowym baza danych i wszystkie elementy wyceny pojazdów uwzględniają wyniki obserwacji i analizy rynku samochodowego w Polsce a stale analizowane dane dotyczące wartości pojazdów pochodzą z salonów sprzedaży, auto- komisów i większych giełd samochodowych oraz ogłoszeń prasowych i internetowych. Tymczasem przedstawiona przez powódkę prywatna ekspertyza nie zawierała wyjaśnienia dlaczego rzeczoznawca niemiecki przyjął, że wartość pojazdu po kolizji wynosi zero. Biegły sądowy wyjaśnił natomiast, że wartość pozostałości nigdy nie będzie równa zero nawet gdy auto ulegnie całkowitemu zniszczeniu albowiem pozostanie chociażby wartość złomu. Wyjaśnienie te nie były kwestionowane przez powódkę. W tych okolicznościach Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że wartość pozostałości pojazdu po kolizji wyniosła 2.600,00 zł zaś wysokość szkody to kwota 10.700,00 zł i apelacja powódki w tym zakresie podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

Sąd Okręgowy zgadza się również z oceną Sądu Rejonowego co do słuszności żądań powódki zapłaty kwoty 1.691,16 zł. Koszt opinii prywatnej sporządzonej przez rzeczoznawcę na wniosek powódki pozostawał bowiem w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę albowiem jej sporządzenie było niezbędne dla ustalenia wysokości roszczeń powódki celem ich przymusowego dochodzenia przed sądem. Na podstawie zleconej opinii powódka uzyskała bowiem informację o wysokości należnego jej odszkodowania oraz o tym, że odszkodowanie uznane i wypłacone jej przez stronę pozwaną nie stanowi pełnego pokrycia kosztów doprowadzenia pojazdu do stanu poprzedniego. W oparciu o tę opinie powódka wywiodła swoje roszczenie i jej koszt w całości podlega zwrotowi na podstawie art. 361 kc i 363 kc, niezależnie od tego w jakiej części powódka wygrała sprawę.

Z tych właśnie względów apelacja strony pozwanej podlegała oddaleniu w oparciu o przepis art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego wydane zostało na podstawie art. 100 kpc przy zastosowaniu zasady wzajemnego zniesienia kosztów albowiem apelacje obu stron nie zostały przez Sąd Okręgowy uwzględnione.